

پاسخ به دو اتهام
نامه روحانی به خبرنگاران رهبری

شریفی‌های جزیره
حواشی یک جشن فارغ التحصیلی در کیش

روشنفکران لیبرال‌ستیز
مرتضی مردیها

تذکر حداد عادل:

ورود ایران به جنگ به نفع فلسطین نیست

راهپیمایی حمایت از کودکان غزه برگزار شد

ایران

یادداشت روز

بی‌اعتمادی به توسعه

برای رسیدن به توسعه نیازمند
همگرایی و تفاهم میان مردم و دولت هستیم

سید محمود علیزاده طباطبایی
عضو شورای مرکزی
حزب کارگزاران سازندگی ایران

توسعه، پدیده نوینی است که بعد از جنگ جهانی دوم، وارد ادبیات اقتصادی کشور شده است. سابقه برنامه‌ریزی برای توسعه اقتصادی ایران به ۳۰ سال قبل از پیروزی انقلاب اسلامی می‌رسد و تا تشکیل و استقرار نظام جمهوری اسلامی پنج برنامه توسعه با مدت‌های گوناگون در ایران اجرا شد. برنامه اول توسعه با عنوان «برنامه عمرانی اول» از سال ۱۳۲۷ تا ۱۳۳۳ به مدت ۷ سال اجرا شد ولی با ملی شدن صنعت نفت و عدم پذیرش بانک جهانی برای پرداخت ۲۵۰ میلیون دلار وام، اجرای برنامه اول عمرانی متوقف شد. برنامه دوم تا پنجم توسعه از سال ۱۳۳۳ تا ۱۳۵۶ به اجرا درآمدند و مبنای برنامه‌ها، اجرای اصول انقلاب سفید بود. برنامه ششم از ۱۳۵۷ تا ۱۳۶۱ تدوین شده بود که با استقرار نظام جمهوری اسلامی و آرمان‌گرایی‌های انقلابی، اجرای برنامه متوقف شد. با استقرار نظام جمهوری اسلامی و تدوین قانون اساسی بدون توجه به منابع و امکانات، اهداف بزرگی در قانون اساسی طراحی شد که باید با اجرای برنامه‌های مدون به آن اهداف برسیم اما چالش‌های پیش‌روی نظام از شورش‌های منطقه‌ای و سیاسی سال ۵۸ تا شروع و خاتمه جنگ تحمیلی، کشور را به روزمرگی کشاند. با پایان جنگ تحمیلی، مجدداً نظام برنامه‌ریزی در سازمان برنامه و بودجه تدوین یافت و برنامه‌هایی به شرح زیر تدوین شد:

برنامه توسعه اول، ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۲ (تمدید تا ۱۳۷۳)

برنامه توسعه دوم، ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۸

برنامه توسعه سوم، ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۳

برنامه توسعه چهارم، ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۸ (تمدید تا ۱۳۸۹)

برنامه توسعه پنجم، ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ (تمدید تا ۱۳۹۵)

برنامه توسعه ششم، ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۰ (تمدید تا ۱۴۰۲)

برنامه توسعه هفتم، ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۷

مرحوم دکتر حسین عظیمی توسعه را «تغییر باورها و نگرش‌ها در عین تحول مبانی تولید جامعه از سنتی به مدرن تعریف کرده است». توسعه، نیاز به مبانی خود را دارد و تا زمانی که آن مبانی و زیربنای آماده نشود، اگرچه اعداد و ارقام به تصویب می‌رسد اما توسعه اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی محقق نمی‌شود. چالش‌های عمده توسعه در ایران، یکی خرابی‌های ناشی از جنگ ایران و عراق است که از ۳۱ شهریور ۱۳۵۹ تا ۲۹ مرداد ۱۳۶۷ به طول انجامید و این بن‌بست نظامی دو کشور با پذیرفتن قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت از سوی دو طرف خاتمه یافت و خسارت اقتصادی و اجتماعی شدیدی به هر دو طرف وارد آورد ولی در قلمرو جغرافیایی دو کشور، تغییری حاصل نشد. سازمان برنامه و بودجه که در اوج توان کارشناسی و تجارب برنامه‌ریزی جامع ملی و منطقه‌ای بود، آمادگی خود را برای هدایت اقتصادی و سرمایه‌گذاری‌های ملی از محل درآمد نفت و گاز اعلام کرد و اگرچه مبانی اقتصادی برنامه در قانون اساسی مزاحم نبود و بخش اقتصادی قانون اساسی از اصل ۴۳ تا ۴۹ بر مبنای طرح ارائه شده حزب توده تنظیم و تصویب شده بود، تلاش‌های کارشناسان سازمان برنامه و بودجه در فضای نظم‌ناپذیر و غیرقانونمند کشور در سال‌های ۱۳۵۸ و ۱۳۹۵ به جایی نرسید و سرانجام برنامه ۵ ساله برای دوره ۱۳۶۶-۱۳۶۲ که در تیرماه ۱۳۶۲ به تصویب دولت رسید هم هرگز به تصویب مجلس شورای اسلامی نرسید و تا پایان جنگ تحمیلی برنامه‌ریزی توسعه عملاً به نتیجه‌ای نرسید.

ادامه در صفحه ۲

اعتراض وکیل اسحاق جهانگیری به محکومیت موکلش در پرونده شکایت قالیباف:

پرونده نقص دارد

براساس شکایت محمدباقر قالیباف، اسحاق جهانگیری، معاون اول دولت روحانی به ۱۲ ماه حبس تعزیری محکوم شد

سیمه پروانه گهر
گروه سیاسی

خبرگزاری فارس روز گذشته خبر داد که براساس شکایت محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس یازدهم از اسحاق جهانگیری، معاون اول دولت حسن روحانی به ۱۲ ماه حبس تعزیری محکوم شده که این حکم اولیه بوده و قابل تجدیدنظرخواهی است. حکمی که سرورالسادات مقیمی، وکیل اسحاق جهانگیری آن را «ناگهانی» و از جانب «دادرس، نه قاضی پرونده» توصیف و در این باره گفته که پرونده نقص دارد. او توضیح داد: «بعد از شکایت قالیباف، شهردار وقت تهران و کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری در سال ۱۳۹۶ به دلیل مطالب مطرح شده در مناظرات انتخاباتی از جهانگیری در اسفند ماه سال ۱۴۰۱ در شعبه ۱۵ دادسرای رسیدگی به جرائم کارکنان دولت و ارجاع پرونده به شعبه ۱۰۵۹ دادگاه رسیدگی به جرائم کارکنان دولت» ریاست شعبه رسیدگی کننده در دو بازه زمانی «اخطار رفع نقص پرونده به دادسرا ارسال شد» در انتظار تشکیل جلسه و ادامه روند رسیدگی به پرونده جهت شفافیت موضوعات مطرحه بودیم که به طور ناگهانی رای صادره ابلاغ شد». او همچنین از انتشار مفاد رای غیرقطعی از ناحیه برخی خبرگزاری‌ها انتقاد کرده و آن را غیرقانونی خوانده است.

براساس گزارش فارس در حکم دادگاه صادر شده، جهانگیری به دلیل افترا به ۴ ماه حبس تعزیری و به دلیل نشر اکاذیب به ۸ ماه حبس تعزیری محکوم شده و با توجه به قانون و پست مسئولیتی جهانگیری، حکم حبس به ۴۴۰ میلیون ریال جزای نقدی تخفیف داده شده است؛ این حکم قابل تجدیدنظرخواهی است.

ادامه در صفحه ۸

شریفی‌های جزیره

پس از حواشی جشن فارغ التحصیلی پردیس بین الملل دانشگاه صنعتی شریف، رئیس دانشکده استعفا داد

گروه اجتماعی: در ویدئویی که از مراسم فارغ التحصیلی دانشگاه پردیس صنعتی شریف در جزیره کیش در ۲۶ آبان منتشر شده گروهی از دانشجویان بدون حجاب الزامی شرکت کردند. این امر با اعتراض دانشگاه شریف و مدیریت آن روبرو شد تا جایی که روابط عمومی دانشگاه شریف در بیانیه‌ای، «ناهنجاری اتفاق افتاده در آن مراسم» را محکوم کرد. همچنین علی شمس پور، سخنگوی وزارت علوم، شامگاه جمعه ۲۶ آبان، حضور بدون حجاب اجباری دختران دانشجو در این مراسم را «ناهنجاری» خواند و بر برخورد با این دانشجویان و مقام‌های مرتبط با این مراسم تأکید کرد. شمس پور در شبکه اجتماعی ایکس، (تویتر سابق)، نیز از دستور محمدعلی زلفی گل، وزیر علوم، برای برخورد با افراد مرتبط با این مراسم خبر داد. شمس پور همچنین تأکید کرد: طبق دستور وزیر علوم «با متخلفین در هر سطحی برخورد قانونی جدی انجام خواهد شد».

ماجرا به اینجا ختم نشد و صبح دیروز روابط عمومی دانشگاه صنعتی شریف، با صدور اطلاعیه‌ای، درخصوص حواشی به وجود آمده در مراسم دانش‌آموختگی پردیس بین الملل کیش این دانشگاه، توضیحاتی ارائه کرد.

در متن اطلاعیه روابط عمومی دانشگاه صنعتی شریف آمده است: «مراسم دانش‌آموختگی ۸۱ نفر از دانشجویان پردیس بین الملل دانشگاه صنعتی شریف در جزیره کیش، روز پنجشنبه ۲۵ آبان ۱۴۰۲، برگزار شد. متأسفانه، در بخش پایانی مراسم، هنگام اهدای جوایز و گرفتن عکس دسته‌جمعی، مواردی از عدم رعایت شئون و قوانین مشاهده شد که در شأن خانواده بزرگ دانشگاه صنعتی شریف نبود و منجر به امتناع رئیس و معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه از مشارکت در اهدای بخشی از جوایز و ترک سالن همایش از سوی رئیس دانشگاه شد. دانشگاه صنعتی شریف، ضمن محکوم کردن ناهنجاری اتفاق افتاده در آن مراسم و عذرخواهی از خانواده معظم شهدا و ایثارگران و همه دلسوزان جمهوری اسلامی ایران، اهتمام مسئولان دانشگاه به برخورد جدی با مسببین این رخداد و افرادی که در این زمینه قصور یا تقصیری داشته‌اند را در اسرع وقت اعلام می‌نماید».

همچنین در نتیجه این اتفاق رئیس پردیس کیش شریف استعفا داد. تصویری از استعفانامه علی سلک غفاری، رئیس پردیس کیش دانشگاه شریف خطاب به رسول جلیلی، رئیس این دانشگاه و رئیس هیات امنای پردیس کیش منتشر شده که در آن آمده: «ضمن اظهار تأسف از عدم رعایت مقررات و شئون دانشگاهی برخی از دانش‌آموختگان این پردیس ... ضمن عدم تأیید این رفتار خارج از عرف، به منظور صیانت از ارزش‌های نظام مقدس جمهوری اسلامی و حفظ شأن دانشگاه صنعتی

علی سلک غفاری رئیس پردیس کیش

شریف، ادامه مسئولیت به‌عنوان رئیس پردیس بین الملل شریف کیش را به صلاح نمی‌دانم». خبرگزاری مهر، برنا و ایسنا بدون اشاره مستقیم به این اتفاق آن را مراسمی همراه با «اتفاقات ناهنجار» و «جشن فارغ التحصیلی خارج از عرف» توصیف کردند.

از سال گذشته تاکنون، دانشگاه‌های مختلف درباره برخورد با بی‌حجابی ابلاغیه‌های مختلفی صادر کردند. از جمله آنکه مقیمی، رئیس دانشگاه تهران در تشریح راهکارهای پیش‌بینی شده برای مواجهه با پدیده بی‌حجابی در دانشگاه اعلام کرد: «براساس این بخشنامه که از ۲۹ دی‌ماه (۱۴۰۱) لازم‌الاجراست، در مرحله اول افراد بی‌حجاب در بدو ورود و در داخل محیط دانشگاه از طریق کارت دانشجویی شناسایی خواهند شد. به این افراد در این مرحله تذکر داده می‌شود تا به رعایت قانون برگردند و صرف‌نظر از هر اعتقاد و دیدگاهی که دارند، قانون را فصل الخطاب قرار دهند و به مقررات پوشش تمکین نمایند. در این مرحله نیروهای انتظامات بعد از شناسایی افراد، صرفاً به تذکر قانونی برای رعایت حجاب بسنده خواهند کرد و حتی در قبال افرادی که به تذکر بی‌توجهی می‌کنند، اجازه ورود می‌دهند و برخوردی با آنها نخواهند کرد، اما مشخصات این‌گونه افراد را ثبت کرده و آن را به مراجع ذی‌صلاح گزارش خواهند داد». همچنین فرزند جهان‌بین، مسئول اجرای‌سازی بیانیه رسالت تعلیم و تربیت اجتماعی دانشگاه آزاد در نامه‌ای تأکید کرد:

اساتید باید به دانشجویانی که کشف حجاب می‌کنند، تذکر دهند. در بیانیه این دانشگاه آمده: حجاب در سطح اول، در کلاس و توسط اساتید. در سطح دوم، در محیط دانشگاه و با محوریت معاونت‌های فرهنگی دانشجویی و کمک حراست و در سطح سوم، در موارد ناهنجاری بین و فساد سیستماتیک توسط حراست باید مراعات شود.

اوایل آبان‌ماه نیز در پی حضور فاطمه رجایی‌راد بدون حجاب الزامی به هنگام دریافت تقدیرنامه به‌عنوان «جراح نمونه» از سازمان نظام پزشکی آمل، وزارت بهداشت دستور «تعلیق» فعالیت مطب، پروانه طبابت و همچنین تدریس او در دانشگاه علوم پزشکی بابل را صادر کرد.

علاوه بر تشکیل پرونده قضایی برای این جراح متخصص، با دستور مقام‌های وزارت بهداشت، رئیس بیمارستان امام خمینی آمل محل کار خانم رجایی‌راد، «برکنار و رئیس دانشکده پیراپزشکی آمل و رئیس نظام پزشکی آمل به «هیات تخلفات اداری علوم پزشکی بابل» احضار شدند.

همچنین در روزهای گذشته، تصویرهایی از مترو تهران در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است که نشان می‌دهد گروهی از آمران به معروف، متشکل از زنان و مردان که نام خود را «سفیران هدایت» گذاشته‌اند، در راهروهای منتهی به خروجی مترو ایستاده‌اند و به زنانی که حجاب بر سر ندارند تذکر می‌دهند.

گزارش میراث فرهنگی

گچ گرفتن به جای ترمیم

بار دیگر ماجرای گچ گرفتن یک مناره تاریخی در سمنان در فضای مجازی جنجال به پا کرد

از دیروز عکسی در فضای مجازی منتشر شده که طی آن مناره مسجد امام حسن مجتبی (ع) معروف به مسجد پامنار مهدی‌شهر سنگسر سمنان به صورت خشتی به گفته برخی از دوره صفویه و به عقیده برخی دیگر از دوره افشاریه تاکنون به مردم محلی رخ نمایان می‌کرد، در اقدامی عجیب از سوی میراث فرهنگی به جای ترمیم به یکباره گچ گرفته شده است. موضوعی که از سوی مردم به بدسلیفگی کامل تعبیر شده است. اما پیگیری‌های خبرنگار روزنامه سازندگی نشان می‌دهد که این موضوع برای حدود سه سال پیش است و همان زمان مصطفی یغمانیان معاون میراث فرهنگی اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان سمنان که حالا دیگر سمتی ندارد به این موضوع واکنش نشان داده و توضیحاتی را ارائه کرده است. توضیحاتی که در گفت‌وگوی این روزنامه با یغمانیان دوباره تأیید شد.

او می‌گوید: در هیچ‌یک از ادوار تاریخی، پوشش منظری منار به صورت سنگی اجرا نشده و آخرین تغییر در سطوح جداره بدون نظر و تأیید میراث فرهنگی با استفاده از سیمان اجرا شده است. منار مسجد امام حسن مجتبی (ع) معروف به مسجد پامنار مهدی‌شهر به احتمال فراوان منتسب به دوران صفویه است که در طول ادوار متمادی دستخوش تغییرات کالبدی و ظاهری شده است، سطوح جداره خارجی منار طی قریب به ۳۰ سال گذشته با مصالح اندود سیمان به شکلی نامتعارف و ناهمگون با مصالح بدوی و حائز اصالت اثر به شیوه‌ای که در نگاه اول شباهت به سنگ داشته باشد، اجرا شد که هم به لحاظ تکنیک اجرا و هم از منظر مصالح به کار رفته، فاقد معیارهای هویت تاریخی و اصالت منار بود.

یغمانیان تأکید می‌کند: از این رو پس از بررسی‌های کارشناسی همچنین بررسی فن‌شناسی و تکنیک‌های اجرای پوشش جداره منارهای دوران صفویه، پیشنهاد شد به منظور هویت‌بخشی به منار مسجد پامنار که از جمله المان‌های مهدی‌شهر محسوب می‌شود، مصالح ناهمگون جداره جمع‌آوری و پاک‌سازی شده و پوشش با اندود گچ و خاک که مصالح اصلی اثر در زمان احداث بوده، جایگزین شود.

معاون وقت میراث فرهنگی استان سمنان اضافه کرد: منار مسجد امام حسن مجتبی (ع) دارای شالوده و ساختار با مصالح خشتی است. بدون توجه به ساختار مصالح اصل بنا، اقدام به اجرای پوشش با اندود سیمان به صورت ظاهراً نمای سنگی انجام شده بود که فاقد هر گونه اصالت منظری و مصالح بود و با پیگیری‌های بعدی هیات امنای مسجد، راهنمایی لازم برای تغییر و اصلاح نمای جداره بیرونی از سوی اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان سمنان در راستای بازگرداندن هویت و اصالت بنا ارائه شد که در نهایت حذف سیمان جداره و جایگزینی با مصالح گچ سفید روی شالوده خشتی در دستور کار قرار گرفت.

یغمانیان ادامه داد: این بنا در فهرست میراث ملی کشور ثبت نشده و مطابق شواهد و وجوه تسمیه آثار تاریخی با معماری منتسب به عهد صفوی در منطقه و شهرستان مهدی‌شهر که به طور عمده با جداره بیرونی اندود گچ ساخته شده، اجرا می‌شود. همان زمان گفته شد که این اظهارات یعنی اینکه چون بنایی در زمره بناهای ثبت شده در فهرست آثار ملی نباشد، می‌توان آن را گچ و سیمان کرد! ثانیاً بازگرداندن هویت و اصالت بنا در قاموس میراث فرهنگی با آنچه مردم می‌اندیشند، متفاوت است.

محمدرضا محمدی‌مقدم کارشناسان حوزه بناهای تاریخی و معماری معتقد است: اگر به مسجد پامنار توجه کنیم هیچ چیز سفیدی در آن دیده نمی‌شود. بنایی خشتی و آجری است که در ادامه سیمان نیز به آن افزوده شده اما به چه دلیل گچ و خاک سفید برای پوشاندن غشاء آجری و زیبایی این منار انتخاب شده، شگفت‌آور است. به اعتقاد او: می‌شد با زیبایی تمام خشت‌ها را دوباره بندکشی، زیباسازی، مقاوم‌سازی و حتی پوشش‌دهی کرد.

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه زهره فرح روز با اعلام مفقود شدن سند مالکیت ملک مورد آگهی با تسلیم استشهادیه گواهی امضاء شده ۴۶۹۲ و ۴۶۹۳ مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۱۰ دفترخانه ۵۹۲ تهران و درخواست وارده ۱۸۲۶۶-۱۱۵۱۰۱۷۴۶۴ مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۱۰ تقاضای صدور المثنی سند مالکیت را نموده است، مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت به شرح زیر آگهی می‌گردد:

نام و نام خانوادگی مالک: زهره فرح روز
شماره پلاک ثبتی: ۱۰۹۰۳ فرعی از ۴۵ اصلی
علت گم شدن: جابجایی

خلاصه وضعیت مالکیت: در تاریخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۱ سند مالکیت تکبرگ ششدانگ یک دستمان آپارتمان به شماره ۱۰۹۰۳ فرعی از ۴۵ اصلی قطعه ۱۰ تفکیکی مفروز و مجزا شده از ۱۳۹۷ فرعی از اصلی مذکور بخش ۱۱ تهران به مساحت ۷۲/۲۳ متر مربع واقع در سمت شمال طبقه ۴ به انضمام انباری قطعه ۱۰ تفکیکی به مساحت ۴/۰۷ متر مربع واقع در سمت شمال غرب طبقه زیرزمین به انضمام پارکینگ قطعه ۱۲ تفکیکی به مساحت ۱۰/۸۰ متر مربع واقع در سمت شرق طبقه همکف با قدرالسهم از عرصه و سایر مشاعات و مشترکات طبق قانون تملک آپارتمانها و آیین نامه اجرایی آن ذیل ثبت الکترونیک ۱۴۰۰۲۰۳۰۱۱۵۱۰۲۵۱۱۶ به سرریال ۹۸۱۶۱۱ سری ۹۹ به نام زهره فرح روز ثبت و صادر و تسلیم شده است. مورد ثبت طبق سند رهنی شماره ۲۴۶۱۹ مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۱۲ دفترخانه ۱۲۰۲ تهران در رهن بانک مسکن شعبه رسالت بنی هاشم قرار دارد و بانک مذکور طی شماره ۸۶-۲۶۷۱ مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۱۵ موافقت خود را با صدور سند مالکیت المثنی اعلام نموده است.

اینک با توجه به اعلام مفقودی سند مالکیت مورد ثبت فوق الذکر و درخواست صدور المثنی آن؛ مراتب اعلام تا هر کس نسبت به ملک مورد آگهی، معامله کرده و این معامله در این آگهی قید نگردیده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید تا ده روز پس از انتشار آگهی به ثبت محل مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مهلت مقرر اعتراض نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات صادر و به منتقاضی تسلیم خواهد کرد.

رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک لویزان تهران - ابوالفضل تریوه
۱۴۴۴۴ م الف
شناسه آگهی ۱۶۰۵۵۵۲

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه اصغر امین املشی با اعلام مفقود شدن سند مالکیت ملک مورد آگهی با تسلیم استشهادیه گواهی امضاء شده ۹۰۳۳۹ مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۰ دفترخانه ۶۳ تهران و درخواست وارده ۱۸۲۶۶-۱۱۵۱۰۱۷۴۶۴ مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۲ تقاضای صدور المثنی سند مالکیت را نموده است، مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت به شرح زیر آگهی می‌گردد:

نام و نام خانوادگی مالک: اصغر امین املشی
شماره پلاک ثبتی: ۲۰۰۷ فرعی از ۴۸ اصلی
علت گم شدن: جابجایی

خلاصه وضعیت مالکیت: در تاریخ ۸۲/۰۸/۰۷ سند مالکیت ششدانگ یک دستگاه آپارتمان واقع در طبقه دوم شرقی به مساحت ۱۰۲/۲۳ متر مربع که مقدار ۴/۱۲ متر مربع آن پیشرفتگی به فضای خیابان و ۱/۱۶ متر مربع آن بالکن است قطعه هشتم تفکیکی به پلاک ۲۰۰۷ فرعی از ۴۸ اصلی مفروز و مجزا شده از پلاک ۸۰۸۷ فرعی از اصلی مذکور واقع در بخش ۱۱ تهران به انضمام ششدانگ انباری شماره ۱۰ واقع در زیرزمین به مساحت ۲/۲۲ متر مربع با قدرالسهم از عرصه و سایر مشاعات و مشترکات طبق قانون تملک آپارتمانها ذیل ثبت ۳۸۲۹۷۰ صفحه ۲۵ دفتر ۱۵۴۴ به شماره چاپی ۱۰۴۲۹۲ سری الف سال ۸۱ به نام مجتبی آقا زاهدی ثبت و صادر و تسلیم شده است. مجتبی آقا زاهدی به موجب سند قطعی ۲۶۰۶۸ مورخ ۸۵/۰۴/۰۳ دفترخانه ۲۰۱ تهران ششدانگ را به اصغر امین املشی منتقل نموده است. اینک با توجه به اعلام مفقودی سند مالکیت مورد ثبت فوق الذکر و درخواست صدور المثنی آن؛ مراتب اعلام تا هر کس نسبت به ملک مورد آگهی معامله کرده و این معامله در این آگهی قید نگردیده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد باید تا ده روز پس از انتشار آگهی به ثبت محل مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مهلت مقرر اعتراض نرسد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات صادر و به منتقاضی تسلیم خواهد کرد.

رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک لویزان تهران - ابوالفضل تریوه
۱۴۴۴۴ م الف
شناسه آگهی ۱۶۰۵۵۴۷

سفرنامه

آن چشم‌های نجیب وسط یک ناشناختگی بزرگ

فاطمه بهروزفخر

نویسنده و پژوهشگر حوزه روایت

همان شب اولی که رسیدم مشهد و خریدم زیر ملحفه و پتویی که نشان هلال احمر داشت، بی صدا گریه کردم. فکر کردم هنوز پام را بیرون از مرز نگذاشته‌ام و همه چیز دارد خارج از اراده و پیش‌بینی‌ام غافلگیرم می‌کند، پام را که بگذارم آن طرف مرز قرار است چطور تمام این پیش‌بینی‌ناپذیرها را تاب بیاورم؟ این حجم از نوسان احساسات و تن‌ضعیف را که نمی‌دانم قرار است دقیقاً در کدام جاده و شهر چنین سفری غافلگیرم کند، چطور مدیریت کنم؟

سردم بود و تم را جمع کرده بودم زیر پتو و دلم بیش از همه، آقا جانم را می‌خواست و هیچ نمی‌دانستم دل‌تنگی برای پدر بزرگ باغبانم چطور سروکله‌اش در اینجا پیدا شد: اتاقی کوچک در محله حاشیه مشهد که به سختی ساعت ۱۰ شب پیدایش کرده بودم تا بتوانم شب را بمانم و صبح بروم. حرم برای سپردن خودم به عنوان کارمندی از اقدامات پیش از سفر. همین‌طور که آرام‌اشک‌ها می‌جوشید، انگار از تن و بدنم هزار خستگی بیرون می‌آمدند. هیچ ایده‌ای نداشتم که قرار است سفر را چطور بگذرانم. رفته بودم ترمینال جنوب، سوار اولین اتوبوس شده بودم تا برسم مشهد. هوا که رو به تاریکی رفت با خودم فکر کردم، حالا شب را کجا بمانم؟ برای خودم مقرر کرده بودم، مرام این سفر است «هرچه پیش آید، خوش آید» باشد. آمده بودم همین‌را تمرین کنم و خودم را بیندازم وسط یک ناشناختگی بزرگ که نمی‌دانستم چه خواهی برآید. بعد از رد کردن تیشابور، مصمم شدم جایی برای اقامت یک شبه پیدا کنم. برنامه‌ام یک شب بود اما دو شب ماندم. توی آن دو روز تعطیلی هیچ بلیتی برای تأیید نبود و باید صبر می‌کردم تا تعطیلی تمام شود.

اتاقی به قیمت هشتصد هزار تومن برای هر شب اجاره کرده بودم، یکی از سه اتاق اجاره‌ای خانه‌ای کلنگی که احساس می‌کردم حداقل سه نسل را به خودش دیده است؛ بس کهنه و روزگاری دیده بود. با این حال غنیمتی بود که دو روز من را در آن ازدحام و شلوغی مشهد در خودش جای داد و همان اول سفر، حکم زهرچشمی را داشت که باید نشانم داده می‌شد:

«این سفر با بقیه سفرها فرق داشت.»

و این فرق را از همان نزدیک مرز، موقع رد شدن از صف کنترل پاسپورت فهمیدم.

تا پاسپورتم را دادم مأمور انتظامی کنترل پاسپورت، با صدای بلندی پرسید: «ایرانی هستی؟» سر تکان دادم. طوری پرسید «ایرانی هستی»، خیال کردم دیدن یک ایرانی در مرز ایران و افغانستان برای رفتن به آن طرف مرز احتمالاً باید جزو همان اتفاقات نادری باشد که هر مأمور نیروی انتظامی در مرز تأیید - اسلام‌قلعه فقط به تعداد انگشت‌های دست در دوره خدمتش با آن مواجه می‌شود.

بعد همان‌طور که داشت پاسپورتم را با دقت زیرورو می‌کرد؛ بس لبخند کچی گفت: «چرا افغانستان حالا؟ جا قحطه؟ چرا پس رفت کردی؟ به صفحه قبل ویزای روسیه، صفحات قبل‌تر ویزای جاهای دیگه... بعد ویزای افغانستان آخه؟»

ساکت بودم و هیچ دلم نمی‌خواست وطن‌دارهای افغانستانی توی صف، صدای مرد را بشنوم. بعد گفت: «اصلاً چرا صف و ایستادی؟ ایرانی‌ها که نباید اینجا توی صف بمونن. می‌اومدی جلو... چرا ترفتی مالزی؟ می‌رفتی سنگاپور... همین اندازه خرج داره.»

نمی‌خواستم چیزی بگویم. فقط گفتم: «افغانستان هم مثل همه آن کشورهایی است که ویزایشان تو پاسپورتم جا خوش کرده.» بعد نگاهی به پشت سرم انداختم؛ آن صف طولی مردانی با لباس محلی افغانستان و تک‌توک زنی را که در صف جداگانه داشتند من و مأمور کنترل پاسپورت را نگاه می‌کردند.

مُهر خروج که توی پاسپورتم خورد، کوله‌ام را روی دوشم انداختم و رفتم سمت در. داشتم بیرون می‌رفتم که زنی از میان صف خودش را رساند نزدیکم. بی‌هیچ کلمه و حرفی، دستم را باز کرد و از مشت دست تحیف و لاغر، سه تا شکلات گذاشت کف دستم. «بخیر بیای خواهر!» این را گفت و دوباره رفت لابه‌لای آدم‌های توی صف.

* ستون سفرنامه یک‌شنبه و پنج‌شنبه هر هفته منتشر می‌شود

روشنفکران لیبرال‌ستیز

تجدید چاپ چرا روشنفکران، لیبرالیسم را دوست ندارند ریمون بوئن با ترجمه مرتضی مردیها

صرفه است، هم مشتری‌گیر است و بازار مصرف دارد. اهمیت این عقاید به صحیح بودن آنها نیست، به این است که در عمل برخی مشکلات را از بعضی حل می‌کند، به کمک آن می‌شود طرفدار جمع کرد، راه‌های طولانی موفقیت را میان‌بر زد؛ زحمات درک واقع‌بینانه و پیچیده مشکلات را به خود نداد و دلسوز و اخلاقی جلوه کرد.»

پایان قرن روشنفکران

مرتضی مردیها در مقدمه مترجم ضمن بدیهی خواندن این ادعا که «روشنفکران لیبرالیسم را دوست نمی‌دارند» از پایان دوره روشنفکری به مثابه یک حرفه سخن می‌گوید و دلایل آن را نیز چنین خلاصه می‌کند: «۱- دوران ایدئولوژی به سر آمده با فضای آن تنگ شده و دیگر کمتر کسی به آن منش‌ها و روش‌ها و آن مدعیات و مواعید باور دارد. ۲- سواد عمومی گسترده شده و آدم‌ها بیشتر خواهان اخبار و مواد خام هستند تا خودشان امور را تحلیل کنند. ۳- فضاهایی که غالباً مستعد پروردن روشنفکران بوده، یعنی دانشگاه‌ها، دفاتر و مراکز روزنامه‌ها و مجلات و محافل هنری به طور رو به رشدی بیشتر نگران جنبه‌های حرفه‌ای کار خود شده‌اند؛ بیشتر ملتفت شده‌اند که بی‌مایه فطیر است و حتی اگر اظهار نظر روشنفکرانه منظور اصلی آن‌ها باشد، برای پیش‌برد آن محتاج‌اند، پشتوانه‌ای از کارآمدی داشته باشند. ۴- دنیا روز به روز شلوغ‌تر شده و روشنفکران هم مثل بسیاری چیزهای دیگر دچار افزایش کمیت بوده‌اند. ۵- حرف‌های بزرگ زده شده است، تا حدی شبیه اینکه جغرافیای زمین کشف شده و دیگر مثل ماژلان و کلمب شانس ظهور کمتری دارند. بنابراین کمتر می‌توان مثل گذشته‌ها از کشف حقایق بزرگ خبر داد و راجع به هر چیز مهمی اظهار نظر قاطع کرد. زمانی گفته می‌شد، ریشه همه فلاکت‌ها در جهل است و نقشه آگاهی و راهی از جهل در جیب روشنفکران است اما الان دیگر این ادعا خریداری ندارد و آدمیان فهمیده‌اند، مشکلات بشر بیشتر ناشی از توانستن است تا ندانستن. بنابراین می‌توان گفت اگر قرن بیستم قرن روشنفکران بود، قرن بیست‌ویکم قرن عبور از روشنفکران است.»

کتاب «چرا روشنفکران لیبرالیسم را دوست ندارند» هم سخن از دلایل تولید اندیشه‌ها و متون لیبرال‌ستیز به میان می‌آید و هم سخن از این‌که چرا این اندیشه‌ها و متون در جامعه مشتری و خریدار پیدا می‌کنند.

بوئن موضوع بحث خود را بر بازه زمانی ۱۹۵۰ به بعد متمرکز کرده و مثال‌هایی هم که آورده بیشتر مربوط به اروپا و آمریکای شمالی است. او در آغاز بحث به انواع لیبرالیسم و پیچیدگی موضوعی که دارد درباره‌اش حرف می‌زند، اشاره می‌کند سپس لیبرالیسم را در چشم‌اندازی تاریخی به‌اجمال مرور می‌کند تا ابتدا روشن کند، لیبرالیسم ریشه در کدام اندیشه‌ها دارد و چه مسیری را طی کرده است و چه تقداهایی از جانب خود لیبرال‌ها بر بعضی سیاست‌های لیبرالی وارد شده و مارکسیست‌ها چه تقداهایی بر لیبرالیسم مطرح کرده‌اند و این‌ها همه زمینه‌ای است برای ورود به بحث اصلی نزاع غالب روشنفکران با لیبرالیسم و چرایی این نزاع.

به طور کلی پاسخ بوئن به پرسشی که بر جلد کتاب نقش بسته یعنی چرا روشنفکران لیبرالیسم را دوست ندارند؟ چنین است: «چون عقاید و مواضع لیبرال‌ستیز هم تولیدش مقرون به

چرا روشنفکران لیبرالیسم را دوست ندارند
ریمون بوئن / ترجمه مرتضی مردیها
کتاب پارسه / ۲۴۰ صفحه / ۲۱۰ هزار تومان

رابرت نوزیک، فیلسوف سیاسی آمریکایی در مقاله معروف «چرا روشنفکران با سرمایه‌داری مخالفند؟» تعارض بین مکانیسم ارزش‌گذاری در سیستم آموزشی با محیط اجتماعی را عامل اصلی مخالفت و ضدیت روشنفکران با سرمایه‌داری می‌داند و معتقد است، روشنفکران در مدرسه آموخته‌اند که در مقایسه با دیگران ارزش بیشتری دارند و به همین جهت محق دریافت پاداش‌های بیشتری هستند اما در جامعه و نظام بازار به خاطر دارا بودن آن ارزش‌ها، پاداشی به آن‌ها داده نمی‌شود و عزیز شمرده نمی‌شوند بنابراین آن‌را ناعادلانه می‌دانند و انتظار دارند که کل جامعه مانند مدرسه باشد و چون نظام بازار برخلاف تصورات و تمایلات روشنفکران بود و هست، وظیفه خود می‌دانند علیه آن از هیچ تلاشی فروگذار نباشند.

ریمون بوئن، جامعه‌شناس و فیلسوف فرانسوی هم در این زمینه تأملات قابل توجهی دارد و در کتاب «چرا روشنفکران لیبرالیسم را دوست ندارند» به تفصیل نظراتش در این خصوص را بیان کرده است. این کتاب در واقع متن مکتوب و ویراسته سخنرانی بوئن برای اعضای حزب لیبرال سوئیس و به دعوت این حزب ایراد کرده و در آن به زبانی ساده و شفاف به ریشه‌یابی دشمنی روشنفکران با لیبرالیسم پرداخته است. «چرا روشنفکران لیبرالیسم را دوست ندارند» با ترجمه و مقدمه مرتضی مردیها، همراه با مقدمه مترجم بر چاپ تازه این کتاب در نگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه منتشر شده است. این کتاب قبلاً با همین ترجمه، چند سال پیش توسط انتشارات مینوی خرد منتشر شده بود.

ریمون بوئن در توضیح علل عقاید لیبرال‌ستیز روشنفکران، نخست روشنفکران را به سه دسته «تولیدکننده»، «توزیع‌کننده» و «مصرف‌کننده» عقاید تقسیم می‌کند سپس لیبرالیسم را از ابعاد گوناگونی نظیر اقتصادی (اعتقاد به بازار آزاد در برابر تنظیم‌گری و تصدی‌گری دولت)، سیاسی (لزوم برابری حقوق و گسترش آزادی‌ها و منع دخالت دولت)، فلسفی (پیگیری حداکثر استقلال ممکن برای افراد در انتخاب سبک زندگی و حفظ کرامت او) و شناخت‌شناسانه (تصور فرد به مثابه موجود عقلانی که طبق یک روان‌شناسی معمولی عمل می‌کند) مورد توجه قرار می‌دهد. لازم به تأکید است که بوئن در کتاب «چرا روشنفکران لیبرالیسم را دوست ندارند» بیشتر معنای فلسفی لیبرالیسم را مد نظر دارد و بر آن متمرکز است.

بوئن در مقدمه کتاب «چرا روشنفکران لیبرالیسم را دوست ندارند» می‌گوید در این کتاب سعی کرده بر مکانیسم‌های اجتماعی و شناختی آن‌ها تأکید کند که به اعتقاد او لیبرال‌ستیزی روشنفکران از آن‌ها ناشی می‌شود. او در ابتدای پیش‌گفتارش به نظریات بعضی متفکران درباره علت‌ستیز روشنفکران با لیبرالیسم از جمله نظریه نوزیک که ریشه این ستیز را روانشناختی می‌داند، اشاره کرده اما در ادامه تأکید می‌کند، می‌خواهد از منظر شناخت‌شناسانه و جامعه‌شناسانه به ریشه‌یابی این ستیز بپردازد. بوئن در واقع در بحث از چرایی ستیز غالب روشنفکران با لیبرالیسم، هم آن‌چه را در سر روشنفکران می‌گذرد و آن‌ها را به‌جانب عناد با لیبرالیسم سوق می‌دهد، عامل این عناد می‌داند و هم زمینه‌ها و عوامل اجتماعی را مورد توجه قرار داده است. در

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان زنجان

نام مناقصه گزار: اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان زنجان
نشانی: زنجان، بلوار شیخ اشراق، خیابان راهدار

ایمن برانیم
سالم بمانیم

شناسه آگهی ۱۶۰۶۸۵۷

موضوع مناقصه	مبلغ برآورد (ریال)	مبنای برآورد	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
خرید ۴ دستگاه لودر	۲۴۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	مقطوع	۱۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰
نحوه دریافت	صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی اینترنتی www.setadiran.ir		
زمان دریافت	از روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۸ لغایت روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۵		
مهلت ارسال پیشنهادات	تا ساعت ۱۲:۰۰ ظهر روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۱۵		
زمان و محل گشایش پاکت‌ها	ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۱۶ در محل اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان زنجان		

اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان زنجان

